

кември 1950 г. е принуден да признае, че „не е сигурно дали намерените човешки кости принадлежат на апостола“ [471], с. 45–49.

„По никакъв начин не може да се определи къде се намира град Еманус, край който Исус се явил на учениците си след възкръстването си. Не се знае и къде е планината Фавор – мястото на Неговото „преображение“. Дори самата Голгота предизвиква съмние сред историците“ [444], с. 201.

В книгата си „История за падението на античния свят“ (III, 1900 г.) Зеек пише: „Нямаме намерение... да очертаваме неговата (на Исус – А. Ф.) земна съдба... Всички въпроси, които засягат възникването на християнството, са толкова сложни, че с радост приемаме възможността и правото си да ги заобиколим“ [259], с. 46. Удобна позиция. Но няма нищо общо с науката.

Ето обобщението на археолога Швенглер: „Тук почва трагедията на вярващия, понеже най-първата му потребност е да знае къде се намира онова място на земята, в което неговият Спасител е живял и страдал. Но именно мястото на неговата (на Христос – А. Ф.) смърт, ако говорим с понятията на археологията, е обвито с най-дълбок мрак“ [444], с. 202. Оказва се, че е невъзможно да се открият местата – в съвременна Палестина – на град Назарет, на Голготата, на град Капернаум и т.н. „ [444], с. 204–205.

Накрая ще цитираме следното интересно резюме: „Когато четем книги за археологията на Новия завет, придобиваме странно впечатление. В десетки и стотици страници се описва как били организирани разкопките, как изглеждали съответните местности и предмети, какъв бил историческият и библейският „фон“ на даден сюжет, а накрая, когато трябва да ни съобщат резултатите от цялата работа, следва скоропоговорка от неразбираеми и явно притеснени изречения за това, как проблемът още не бил решен, но имало надежди, че ще се реши по-нататък, и т.н. Със сигурност и категоричност можем да кажем, че **ЗА НИТО ЕДИН, БУКВАЛНО ЗА НИТО ЕДИН СЮЖЕТ ОТ НОВИЯ ЗАВЕТ ДОСЕГА НЕ Е ОТКРИТО УБЕДИТЕЛНО АРХЕОЛОГИЧЕСКО ДОКАЗАТЕЛСТВО** (според Скалигеровите хронология и локализиране – А. Ф.). Това изцяло се отнася за личността и биографията на Исус Христос. Нито едно място, традиционно смятано за арена на едно или друго събитие от Новия завет, не може да бъде посочено поне с малка доза достоверност“ [444], с. 200–201.

И пак се връщаме на въпроса: правилно ли е да търсим следите на събитията от Новия завет в Палестина? Може би те са се случили на друго място?